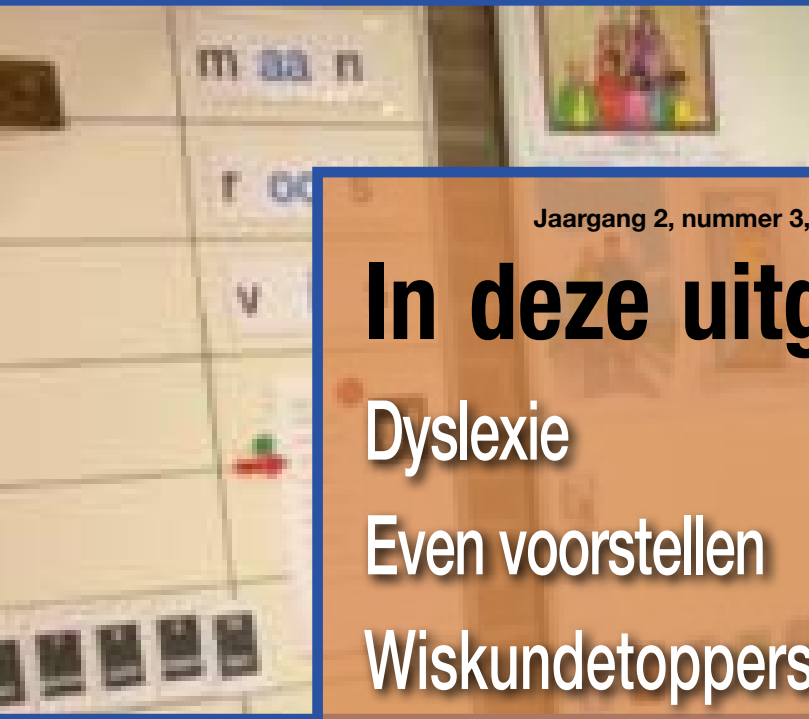

KOMZine

nieuwsbrief van Stichting kom Leren

Jaargang 2, nummer 3, februari 2015

In deze uitgave o.a.

Dyslexie

3

Even voorstellen

4

Wiskundetoppers

5

Eén of twee keer eten?

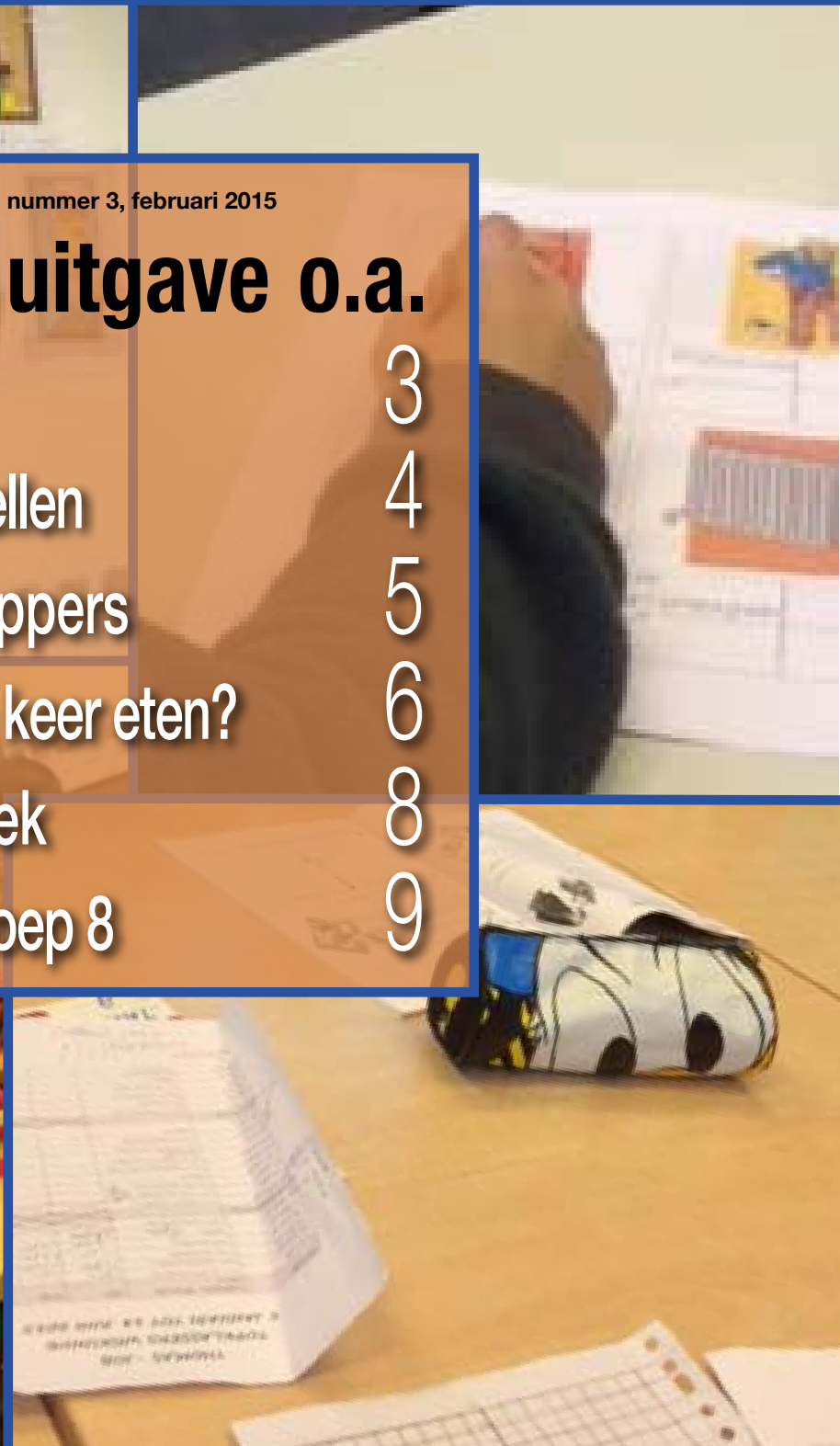
6

IKC Dynamiek

8

Adviezen groep 8

9

Voorwoord nieuwsbrief Doodgewoon

Als deze nieuwsbrief door jullie gelezen wordt, lijkt 7 januari alweer heel lang geleden en heel ver van ons af te staan. Aanslagen, Parijs, Charlie Hebdo, (on)geloof, demonstraties, verontwaardiging. Het staat mij in elk geval nog zeer helder op het netvlies.

Daar zijn twee redenen voor:

A. De wijze waarop mensen die op een satirische wijze hun mening uiten, bruut werden vermoord.

en

B. De wijze waarop wereldwijd heel veel mensen daarna lieten merken dat men niet moet komen aan onze vrijheid van meningsuiting.

Over die vrijheid wordt door bijna niemand gesproken in het dagelijks leven. De vrijheid die wij kennen om te zeggen wat we denken, voelen en willen, vanuit respect voor de ander. Het is zo'n vanzelfsprekend onderdeel van ons leven dat het "doodgewoon" is geworden, net als ademen en tandenpoetsen. Door de aanslagen zijn we ons weer bewust geworden van het feit dat de vrijheid die we hebben een groot en waardevol goed is. We hoeven niet bang te zijn om iets te zeggen, we hoeven niet te denken dat een vriend misschien wel een verrader is of ons stiekem als de vijand beschouwt. We mogen onze mening uiten en we mogen met elkaar van mening verschillen. Gevoelens mogen we er gewoon uit gooien. Wij kunnen het overal ongefilterd over hebben, ook al is dat soms voor anderen lastig of komt het niet iedereen goed uit. Dat past in het democratisch bestel dat wij met zijn allen opgebouwd hebben en waarin nog veel meer elementen zitten die wij moeten koesteren en beschermen. Het is dan ook van het aller-grootste belang dat we dat aan onze kinderen doorgeven. We helpen immers mee aan de opvoeding en ontwikkeling van kinderen. Wij leren ze wat een dialoog voeren is. We laten hun de waarde zien van argumenteren, van voor en tegen. Wij leren hen een mening te vormen en die te uiten. Allemaal fundamentele en belangrijke waarden, waar de kinderen hun leven lang van profiteren.

Laat 7 januari voor altijd in ons collectieve geheugen gegrift staan. Laten we overgaan tot de orde van de dag, maar de waarde van de vrijheid van het uiten van je mening altijd in ons achterhoofd houden. Laat de kinderen er zo vaak mogelijk aan denken dat ze hun zegje mogen doen omdat wij dat heel gewoon vinden. Net als de tekenaars van Charlie Hebdo dat gewoon vonden. Doodgewoon.

Rob Beaumont, voorzitter College van Bestuur

VRIJHEID VAN MENINGSUITING

DAAR TEKEN IK WEL VOOR

Loesje

Nieuwsbrief van Stichting kom Leren
Jaargang 2, nummer 3, februari 2015

Stichting kom Leren
Oranjeplein 201
6224 KV Maastricht
tel: 043 4100300

info@kom-leren.nl
www.kom-leren.nl

IN DEZE UITGAVE : Voorwoord nieuws-
brief p 2 | Dyslexie p 3 | Even voor-
stellen p 4 | Wiskundetoppers op OBS
De Kring p 5 | 'Vandaag één keer eten
of twee keer?' p 6 | Nieuws van het per-
soneelsfront p 8 | IKC Dynamiek p 8 | Ad-
viesgroep 8 p 9 | Klachtenregeling p 9

COLOFON : Eindredactie Hélène Severens-Knops | Tekstbijdragen Daniëlle Andrien
Rob Beaumont Frits van Dijk Fons Meijs Inge Pouw Iris Smeets
Hélène Severens-Knops Ontwerp/lay-out/techniek NovuSign.nl - Maastricht

DYSLEXIE

In de laatste jaren van mijn carrière werd het modern om op ieder kind een etiket te plakken. Zo werd een nieuwsgierig, actief kind een ADHD-er en een langzame lezer een Dyslecticus. Met hoofdletter D. Als intern begeleider kreeg ik ouders op mijn kantoor die een Dyslexieverklaring voor hun kind eisten in de hoop dat zoon of dochter allerlei faciliteiten zou krijgen.

Dat zij hun kind hiermee in een vaak ongewenste uitzonderingspositie plaatsten, deed er voor hen niet toe. En als ik het lef had om de aanvraag naast me neer te leggen, gingen ze doodleuk naar zogenaamde “Onafhankelijke Onderwijsbureaus”.

Deze bureautjes waren niet echt onafhankelijk. Ze bestonden namelijk bij de gratie van het uitdelen van zoveel mogelijk dyslexieverklaringen.

Dan kwam zo'n moeder triomfantelijk zwaaiend met De Verklaring mijn kantoor binnen en verwachtte, nee, eiste meteen extra begeleiding. Ik riep vervolgens de Gediagnosticeerde Dyslecticus bij me en vroeg hem een stukje voor te lezen. *“Dat hoef ik niet te doen, want ik ben dyslectisch,”* luidde het laconieke antwoord. Dat was natuurlijk een kolfje naar mijn hand. Ik boog me naar hem toe en vroeg: *“Kun je een geheim bewaren?”* *“Ja meester, natuurlijk”.*

Omfloerst fluisterde ik in zijn oor: *“Ik ben debiel en toch adjunct-directeur geworden van deze school.”* De jongen, intelligent genoeg om de absurditeit van deze opmerking te begrijpen, pakte het leesblad en begon zonder verder protesteren voor te lezen. Langzaam weliswaar, maar gevraagd naar de inhoud, kon hij die exact weergeven.

Onze verdere begeleidingssessies verliepen daarna in een vrolijke sfeer en ik merkte dat het hier om een beगाafd kind ging.

Toen het tijd was voor het schoolkeuze adviesgesprek, koos ik de veilige weg en adviseerde ik Havo. Na enige tijd kreeg ik van het vervolgonderwijs een telefoontje met de vraag of ik bezwaar had tegen plaatsing van mijn Dyslecticus op het Gymnasium? Ik meldde verbouwereerd dat ik daar intellectueel gezien geen probleem mee had maar dat hij in een dyslexie hulpprogramma bij mij had gezeten. De mentor liet vervolgens tussen neus en lippen door weten dat dat dan kennelijk resultaat had gehad en vroeg mij mijn advies van Havo naar Havo/Vwo te wijzigen. Een uur later lag mijn instemming bij de mentor.

Vaak vinden ouders je niet lief als ze hun zin niet krijgen. Maar toch is standvastigheid van de leerkracht meestal meer in het belang van het kind.

Fons Meijs
adjunct-directeur van OBS Elckerlijc
buiten dienst

Even voorstellen

Vertrouwenspersoon van stichting kom Leren

Inge Pouw

Inge Pouw

53 jaar en sinds de start van dit schooljaar de vertrouwenspersoon van stichting kom Leren.

Getrouwd en moeder van drie volwassen kinderen.

Ik houd van het leven, ben positief ingesteld en heb diverse hobby's, waar carnaval er één van is. Maar ook lekker lezen en zingen.

Momenteel ben ik werkzaam als Ondersteuner Speciale Onderwijsbehoeften (OSO) in Parkstad Limburg. Als OSO ondersteun ik binnen het VO passend onderwijs rondom hoogbegaafdheid, autisme en gedragsproblemen. Tevens ben ik werkzaam als docent/mentor aan het Porta Mosana College te Maastricht.

Daarnaast begeleid ik incidenteel leerlingen en ouders met een zorgvraag.

Mijn werkzaamheden richten zich voornamelijk op:

- Coaching van de persoonlijke en of professionele ontwikkeling;
- Kennis overbrengen m.b.t. hoogbegaafdheid, autisme, jongeren met leer- en gedragsproblematiek;
- Trainen in het aanleren van persoonlijke-, leer- en denkvaardigheden bij leerlingen.

In het enthousiasmeren en ondersteunen van mensen in de ontwikkeling van hun persoonlijke vaardigheden teneinde succesvol te kunnen zijn in hun studie en werk, ligt mijn passie en kracht. Ik vind het belangrijk dat mensen in hun eigen kracht komen te staan en hiervoor ook eigen verantwoordelijkheid nemen.

Als persoon ben ik te kenmerken als mensen-mens, direct en open in de communicatie. Ik kan, waar nodig, confronteren, ben daarin wel respectvol en constructief en met behoud van relatie. Ik werk graag samen met anderen in een team en ben resultaatgericht.

Ik ben bereikbaar via de mail: inge.pouw@gmail.com

Inge Pouw

Wiskundetoppers op OBS De Kring

Het is even zoeken, maar na tien minuten heb ik ze gevonden: de wiskundetoppers van OBS De Kring. Ze zitten samen met hun 'leraar' Thijs Korsten (16) in 'n lokaal te werken aan hun opdrachtenboekje terwijl Thijs hun toets van de week ervoor nakijkt.

Eigenlijk heeft Thijs op deze ijskoude maandagochtend gymles, maar die mag hij missen om zijn wiskundeles te gaan geven. "Het lesgeven vind ik leuk," zegt hij, "ik krijg er punten voor in het kader van mijn maatschappelijke stage, maar ik zou het ook doen als ik die niet kreeg." Thijs, zelfverklaard alfa-leerling met een beta-profiel, hoefde niet lang na te denken toen hij gevraagd werd om les te geven aan kinderen uit groep 8. Hoewel hij geen ambities heeft om leraar te worden – 'ik wil iets gaan doen in met geschiedenis, maar weet nog niet precies wat' – vindt hij de tijd die hij besteedt aan Thomas en Job erg zinvol. Het helpt natuurlijk dat de twee wiskundegenieën in de dop erg gemotiveerd zijn. "Ze liggen voor op schema," zegt Thijs, "en dat maakt het wel heel gemakkelijk en leuk om dit te doen. Ik denk dat meer leerlingen van mijn school dit zouden doen als ze ervoor gevraagd werden."

Thomas en Job vinden de wiskundelessen van Thijs erg leuk. Ze waren toe aan een nieuwe uitdaging en de

Thomas (12) en Job (11) zijn in mijn ogen 'whizzkids', want als echte alfa is wiskunde voor mij altijd een in nevelen gehuld mysterie gebleven waar ik nooit in ingewijd mocht worden. Maar dat geldt niet voor deze twee rekenwonderen. De vraag wie er toen op het idee kwam om wiskundeles te gaan 'inhuren' via het Porta Mosana College, is niet zo eenvoudig te beantwoorden voor Thijs. "Iemand van deze school heeft contact gelegd met mijn school en zo is het balletje gaan rollen," vertelt Thijs. Later, als Sandra Neuvel (IB-er) erbij komt, blijkt dat Daniëlle Andrien (Beleidsmedewerker Zorg en Onderwijs) en Astrid Loontjes (leerkracht Hoogbegaafdheid) bij het leggen van deze contacten een grote rol hebben gespeeld. Porta Mosana vond het idee om leerlingen uit hun eigen bovenbouw te koppelen aan leerlingen uit de bovenbouw in het basisonderwijs, passen in hun beleid om te zorgen voor een 'warme overdracht' van leerlingen.

kans om wiskundeles te krijgen van iemand die al in de vijfde van het gymnasium zit, hebben ze daarom met twee handen aangegrepen. "Het geeft ons straks een voorsprong als we naar de brugklas gaan," zegt Thomas. Hij gaat, net als Job, het tweetalig onderwijs traject volgen aan het Porta Mosana. Een traject waar Thijs al goede ervaringen mee heeft. "Het tweetalig onderwijs is in eerste instantie niet zo gemakkelijk. Maar als je eenmaal in je hoofd de slag gemaakt hebt, levert het je straks bij je studiekeuze heel veel voordelen op. Bijvoorbeeld als je in het buitenland wilt gaan studeren." Job vult aan: "Wij hebben straks onze handen vol om te wennen aan de nieuwe situatie en alles wat op ons afkomt. Dat we deze lessen al hebben gevolgd, geeft ons iets meer rust om onze energie in andere dingen te steken."

De wekelijkse wiskundelessen van Thijs duren nog tot einde schooljaar en worden gegeven aan de hand van de methode Wiskundetoppers. Op mijn vraag aan Thijs wat hij vindt van de veelbesproken rekentoets zegt hij heel diplomatiek: "Het is goed dat er meer aandacht komt voor het rekenniveau. Maar om leerlingen nou gelijk af te straffen op iets waar ze zelf geen schuld aan hebben, gaat wel ver. De kwaliteit van het rekenonderwijs moet eerst omhoog!" En laat hij daar nou net zijn steentje aan bijdragen...

‘Vandaag één keer eten of twee keer?’

Esther van Havere van OBS De Regenboog heeft er haar handen aan vol. Maar aan haar ogen te zien, vindt ze dat niet bepaald erg. En datzelfde geldt voor Cherille Bronckers en Denise Loijens, twee van de vijf enthousiaste leerkrachten die de drie groepen asielzoekerskinderen onder hun hoede hebben. Buiten is het koud, maar binnen is het warm!

Esther vertelt over haar eerste ervaringen sinds OBS De Regenboog van start ging met 3 groepen, overwegend Syrische, asielzoekerskinderen van het AZC in Maastricht. Ervaringen die, kort samengevat, neerkomen op een proces van vallen en opstaan.

“Je kunt waar we mee bezig zijn, zien als een groeidocument,” zegt Esther, *“we hoeven niet perse het wiel opnieuw uit te vinden, maar het voelt wel zo.”* Hoewel er op meer plekken gewerkt wordt met asielzoekerskinderen in het onderwijs, is het voor de regio Maastricht en omstreken een heel nieuw gegeven. De kinderen wonen allemaal met één of beide ouders in de voormalige gevangenis Overmaze, die geschikt is gemaakt voor bewoning. *“De gezinnen zijn gehuisvest in sobere cellen met gewone bedden, maar ook*

met stapelbedden,” vertelt Esther, *“de ruimtes voldoen aan de meest basale woonbehoeften, maar ook niet meer dan dat. Het is bepaald niet luxe en privacy is ver te zoeken.”*

Het grootste probleem is echter niet de ruimte, maar het gebrek aan activiteiten. De volwassenen mogen in de eerste periode namelijk niet werken en niet naar Nederlandse les. *“Door de kinderen een vast dagritme te bieden, krijgen ze weer structuur en daar bloeien ze van op,”* aldus Esther, *“er is in het AZC bijna geen mogelijkheid om te spelen en je merkt dat ze dat ook niet gewend zijn. Zelfs een puzzel of een autootje is een vreemd voorwerp voor ze. Ze weten aanvankelijk helemaal geen weg met dat soort voor ons doodgewone dingen.”*

De ouders, die over het algemeen in hun thuisland tot de hoger opgeleiden behoren, stimuleren het schoolbezoek van hun kroost van harte. Esther heeft in het AZC contacten met een team van begeleiders onder wie iemand van de GGD en het COA. De intakegesprekken met de ouders voert ze met een tolk die Engels spreekt en zelf als vluchteling in Nederland verblijft.

De taalbarrière is niet alleen groot waar het de ouders betreft, maar ook daar waar het de communicatie in de klas aangaat. Aanvankelijk waren de leerlingen in groepjes in het lokaal neergezet, maar vanaf deze week is dat idee losgelaten. *“We hebben weer ouderwetse rijen met setjes van twee gemaakt,”* vertelt Cherille Bronckers, leerkracht van de middelste groep.

“Het was gewoon niet werkbaar zoals wij het bedacht hadden. Het bleek dat sommige kinderen zelden of helemaal nooit op school zijn geweest en een vaste klassikale indeling bracht een heel stuk rust in de groep.”

Voetnoot

De Rotary Maastricht Oost kon na een mooie benefietactie een cheque van € 400,00 overhandigen aan OBS De Regenboog ten behoeve van de asielzoekerskinderen.

Ik zit deze ochtend naast een jongetje uit Nigeria in een klas met levendige kinderen die allemaal net hun broodtrommeltjes tevoorschijn halen.

“Nu zijn ze lekker gevuld met brood en fruit,” lacht Cherille, *“maar in de eerste weken heeft het me de nodige pakken sultana gekost!”* Het is maar een voorbeeld van de vele waaruit blijkt dat niet alles meteen helder is voor iedereen. En dat geldt niet alleen voor zaken van huishoudelijke aard zoals een lunchpakket, maar ook onderwijsinhoudelijk was (en is!) het zoeken. Zoeken naar methodes, zoeken naar adequaat testmateriaal en zoeken naar een modus om met kinderen om te gaan die - in veel gevallen al jaren - een onveilige en onzekere thuissituatie hebben.

Monique Steerneman, die het testen van de kinderen voor haar rekening neemt, beaamt dat het zoeken is naar de juiste manier om erachter te komen welk niveau de leerlingen hebben. *“Er is wel toetsmateriaal, hoor,”* vertelt ze, *“maar het is toch heel erg zoeken naar de juiste manier van testen omdat de taal een hele grote rol speelt.”* Monique geniet zichtbaar van haar werk met de asielzoekerskinderen. *“Het kost wel erg veel tijd op dit moment, maar ik krijg er zoveel voldoening voor terug dat ik dat absoluut niet erg vind,”* zegt ze. Diezelfde voldoening heeft Cherille ook. *“Ik heb impulsief gereageerd op de vacature toen die verspreid werd binnen de stichting,”* zegt Cherille, *“ik had gewoon het gevoel dat ik het moest doen. En ik heb er nog geen seconde spijt van gehad!”*

“Taal en rekenen zijn ons instrument om aansluiting te vinden,” vervolgt ze, *“het zijn op dit moment eigenlijk middelen die tot doel hebben de kinderen emotioneel en sociaal houvast te bieden.”* Dat laatste zie ik ook terug in de groep van Denise Loijens, die de oudste groep onder haar hoede heeft. De werkbladen die de leerlingen voor zich hebben liggen, zijn best pittig als je bedenkt dat het overgrote deel van de kinderen alleen Arabisch praat en schrijft. Ik stap eens even in hun schoenen en stel me voor hoe het zou zijn als ik ineens van rechts naar links moest gaan schrijven in een alfabet

dat ik helemaal niet (her)ken. Nog afgezien van het feit dat ik daarbij moet bedenken dat ik in een voor mij totaal onbekende omgeving zou zitten, lijkt me dat op zijn zachtst gezegd een cultuurschok. En toch doet iedereen die ik om me heen zie zijn uiterste best er iets van te maken. *“Juf, vandaag een keer eten of twee keer?”* Het enige meisje met een hoofddoek wijst naar de pictogrammen aan de muur waarop het verloop de verschillende schooldagen is afgebeeld. *“Vandaag twee keer,”* antwoordt Denise, *“gisteren was het woensdag. Op woensdag eten we één keer, maar vandaag is het donderdag. Op donderdag eten we twee keer.”* *“Twee keer eten. Twee keer naar buiten?”*, vraagt een van de jongens. Als Denise aangeeft dat dat inderdaad zo is, maakt de jongen een juichbeweging.

“De kinderen zijn blij als het maandag is,” zegt Denise, *“ze komen hier graag naartoe, want in het AZC worden ze alleen maar voortdurend geconfronteerd met de situatie in hun thuisland. Er is niets te doen voor ze. Hier zijn ze afgeleid en bovendien zijn ze erg gemotiveerd om te leren. Als ze uit de bus stappen in de ochtend, krijg ik van iedereen afzonderlijk een knuffel. En dan weet ik waar ik het voor doe!”*

Hélène Knops

Nieuws van het personeelsfront

Wijzigingen voorwaardelijk pensioen

Bij ABP zijn er een aantal wijzigingen van toepassing met betrekking tot pensioen. Kijk voor de belangrijkste wijzigingen op:

www.abp.nl/over-abp/nieuwe-pensioenregeling

Eén van de wijzigingen gaat over het voorwaardelijk pensioen*. De rekenleeftijd voor het voorwaardelijk pensioen gaat van 65 jaar naar 67 jaar. Daarnaast wordt het voorwaardelijk pensioen bij 67 jaar met 2,7% versoberd.

Gaat iemand vóór of op 1 mei 2015 volledig met pensioen, dan verandert het voorwaardelijk pensioen niet. Wel gaat de opbouw van het Keuzepensioen/Nabestaandpensioen vanaf 1-1-2014 omlaag.

Gaat iemand ná 1 mei 2015 volledig met pensioen? Dan zijn hier twee maatregelen op van invloed:

1. Het voorwaardelijk pensioen wordt na 1 mei 2015 verlaagd in lijn met het ABP Keuzepensioen in 2015. De versobering komt ongeveer naar op ca.14% van het voorwaardelijk pensioen.
2. De rekenleeftijd voor het voorwaardelijk pensioen wordt na 1 mei 2015 aangepast van 65 naar 76 jaar.

Gaat iemand vóór of op 1 mei 2015 met deeltijdpensioen, dan verandert het voorwaardelijk pensioen niet voor het deel dat hij/zij met pensioen gaat. Voor het deel van het pensioen dat ná 1 mei 2015 ingaat, gelden dezelfde maatregelen als hierboven.

* Dit is een tegemoetkoming voor het vervallen van de FPU en geldt als iemand:

1. Tot 1-1-2023 onafgebroken in dienst is bij een werkgever die bij ABP is aangesloten (of iemand gaat vóór 2023 met pensioen, maar is tot het pensioen onafgebroken in dienst geweest bij een werkgever die bij ABP is aangesloten), én
2. Op zowel 31-12-2005 als op 1-1-2006 (gedeeltelijk) in dienst bij een werkgever die bij ABP is aangesloten.

Onze scholingsgids

Dit jaar hebben wij een scholingsgids waarin workshops en scholingen staan voor ons personeel. Kijk er eens in en geef je alsnog op. Dat kan het hele jaar door.

Onze scholingen gaan door als er meer dan 10 aanmeldingen. Hoor je niets meer, dan gaat de scholing door. Zo niet, dan krijg je een mailtje met een afmelding.

IKC Dynamiek

Op donderdag 8 januari jl. was er een bijzondere bijeenkomst op OBS Elckerlijc voor ouders, leerlingen en personeel van ABB Fons Olterdissen en OBS Elckerlijc samen. Uit de onverwacht hoge opkomst van 160 ouders, 136 kinderen en het voltallige personeel van beide scholen, bleek dat er wat te gebeuren stond. En dat was ook zo! Er was namelijk heel wat nieuws te melden over de gezamenlijke toekomst van beide scholen.

Na de praktische uitleg was het tijd voor het spannendste deel van de bijeenkomst: de onthulling van de nieuwe naam! Die eer viel te beurt aan de leerlingenraad, die een keuze had gemaakt uit de vele inzendingen met vaak zeer originele namen.

Winnaar is geworden:

mevrouw. J. Wandler, een ouder van de school. Haar inzending luidde:

IKC Dynamiek

Integraal Kind Centrum Dynamiek
(Kortweg: Kindcentrum Dynamiek)

De motivatie van de bedenker:

“Een school met haar kinderen, ouders, leerkrachten is blijvend in beweging.

Bewegend, groeiend naar 'n uniek mens.”

Nadat mevrouw Wandler in het zonnetje was gezet, werd de alcoholvrije champagne ontkurkt en werd door de aanwezigen een toast uitgebracht op het nieuwe jaar, de nieuwe school en een gezonde gezamenlijke toekomst!

Rob Beaumont schetste in het kort de situatie tot dan toe en gaf vervolgens duidelijkheid over onder meer de locatie van de nieuwe school die per 1 augustus 2015 ontstaat als ABB Fons Olterdissen en OBS Elckerlijc gaan fuseren. En die locatie wordt definitief de Goudenweg 200 in Maastricht. Bij dit gebouw, dat al ‘bewoond’ wordt door OBS Elckerlijc, bevindt zich de natuurtuin de Gouden Wereld en zijn Kinderboerderij Daalhoeve en sporthal Daalhof naast burens.

Met een dynamische groet,
Frits van Dijk,
directeur samen MEER scholen
(het toekomstige KC Dynamiek)

Adviezen groep 8

Dit schooljaar verandert er binnen de advisering van de groep 8 leerlingen een paar elementen. Dit komt o.a. door een wetswijziging rondom de centrale eindtoets.

ALLE kinderen doen mee met een centrale eindtoets. Deze toets wordt later afgenomen dan gebruikelijk en de uitslag wordt eind mei verwacht.

Basis- en voortgezet onderwijs Maastricht-Heuvelland hebben de handen in elkaar geslagen en samen de afspraken rondom advisering en plaatsing opnieuw herijkt.

Dit heeft geleid tot een pilot voor komend schooljaar in de vorm van een plaatsingswijzer waarin per schooltype een aantal harde en zachte gegevens wordt benoemd. Bij de gebruikelijke advisering van scholen wordt deze plaatsingswijzer(weg) gebruikt als richtlijn.

Het advies van de basisschool is leidend en bindend.

Wil je meer weten, dan kun je een kijkje nemen op de vernieuwde site van LVO:

[www.lvomaastricht.nl/
lvo/plaatsingswijzer](http://www.lvomaastricht.nl/lvo/plaatsingswijzer)

of contacteer je IB-er of de leerkracht van groep 8.

Wij vragen jullie bovenstaand stukje over de plaatsingswijzer te delen met ouders via de nieuwsbrief.

Klachtenregeling

De GMR heeft goedkeuring gegeven aan de klachtenregeling. Deze regeling kunnen jullie terugvinden op de website. Dat betekent ook dat we nu onze nieuwe, onafhankelijke vertrouwenspersoon definitief kunnen presenteren.

De vertrouwenspersoon gaat na of door bemiddeling een oplossing kan worden bereikt.

Hij of zij gaat na of de gebeurtenis aanleiding geeft tot het indienen van een klacht. Hij/zij begeleidt de klager desgewenst bij de verdere procedure.

De vertrouwenspersoon is:
Inge Pouw

Zij is te bereiken via mail:

inge.pouw@gmail.com

